

**Kubinyi Anna - Üzenet Indiába -
Victoria Memorial Hall - Kalkutta**

Kiállítással szeretnék kiegészítést adni az indiai embereknek az Alexander Csoma de Kőrös ismeretéhez. Érzékeltessem képi, emocionális nyelven, honnan indult a zarándok-tudós, nyelvész, a tibetológia megalapítója, a tibeti-angol szótár készítője, tudományos könyvek fordítója, szent, botthiszattva, a Himalája székely-magyar remetéje.

Szeretném megmutatni szűkebb páttriája, a távoli Erdély, Székelyföld motívumvilágát, madaras, virágos, indás, csillagos, csodaszarvasos kapuinak mintáit. Megmutatni ezek hasonlatosságát a csodálatos keleti kapukkal. Egy másik anyagban bemutatni az ősi magyar, hun motívumvilágot, új értelmezést adva a csodálatos ősi örökségnek.

Látva a kortárs indiai művészek munkáit, milyen bátran emelik be műveikbe az ősi tradíciók, vallás, filozófia elemeit- én is ilyen kollekcióval érkeztem Kalkuttába, ahol Kőrösi Csoma Sándor, útban az őshazánkat keresve 10 évet élt és dolgozott az Ázsiai Intézetben. Emlékszobája, mely számunkra nemzeti kegyhely, ma is itt található.

Mikor megkaptam a lehetőséget erre a kiállításra, a csodálatos Victoria Memorial Hallban, azonnal megkezdtem Kalkutta nagy szülöttje, Rabindranath Tagore tiszteletére a Hajnali Meditáció című emléktextil készítését.. A két hatalmas géniusz között sok a kötődési pont:.

Míg Csoma az első európai, akit botthiszattvaként tisztelnek Keleten, Tagore az első nem európai, aki Nobel-díjat kapott.

Csoma keleti gyökereinket bizonyítani érkezett, így írt:

"Keressetek, kutassatok, mert az egész világ egyetlen nemzete sem talál annyi kincset kultúrájának gyarapítására, mint a magyar , az ősi indiai kultúra tárházában."

Tagore életcélja a kelet-nyugat összekapcsolása volt, az egyes kultúrák szintézise- egy egyetemes emberi művelődéssé, de a nemzeti jellegzetességek megtartása mellett..

Csoma hatalmas kutató, tudományos munkásságával a nyugat kezébe adta a keleti tudást.

Tagore 1926. ban járt Magyarországon , több előadást is tartott, melynek egyikéből idézek:

„Érzem, hogy nem jöttem idegenek közé. Sokat hallottam Magyarországról. Tudom, hogy a magyarok bölcsője ott ringott, ahol az enyém- Ázsiában. Nagy óhajtásom, hogy lássam, lelkileg egyesüljek azzal a néppel, amelynek ősei valamikor az én őseimmel találkoztak a nagy Keleten. Messze keletről jött nép a magyar, amely itt telepedett le Európa közepén és messze Keletről jövök én is. Talán ugyanonnan, ahonnan egykor vándorútra indultak őseik. Én úgy érzem, rokonokhoz jöttem.”

Mély tisztelem jeléül és ezzel a rokoni érzéssel fogadják szeretettel kiállításomat, a róla készült munkámat is, a verseiben megénekelte madarakkal és fákkal, és a jellegzetes fehérhajú bölcs sziluettjével.

